

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ■ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΒΒΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρέπει να στηρίξουμε και πάλι την μεταποίηση

Ο νέος πρόεδρος του ΣΒΒΕ ανέλαβε καθήκοντα σε μια πολύ δύσκολη περίοδο για την οικονομία και τις επιχειρήσεις. Ως νέος άνθρωπος, βέβαια, έχει και κουράγιο και αισιοδοξία. Στην πρώτη του συνέντευξη

από τη νέα του θέση κωδικοποιεί όχι μόνο τα προβλήματα της βιομηχανίας του Βορρά, αλλά και τους στόχους που ο ίδιος θέτει ώστε να βελτιωθεί κατάσταση. Πρόκειται -κατά κάποιον τρόπο- για τις προγραμματικές του δηλώσεις.

Στον **ΓΙΩΡΓΟ ΜΗΤΡΑΚΗ**
gmitrakis@ependytis.gr

Κύριε πρόεδρε, ποιοι είναι οι πρωταρχικοί στόχοι της νέας διοίκησης του ΣΒΒΕ και ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα που εσείς δίνετε στον εαυτό σας και τους συνεργάτες σας για μια πρώτη αποτίμηση;

Ως νέα διοίκηση του ΣΒΒΕ, θέσαμε τις ακόλουθες προτεραιότητες για τη διετία 2013-2015: Πρώτον, τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος των επιχειρήσεων της Βόρειας Ελλάδας και την επίλυση των καθημερινών προβλημάτων των μελών. Δεύτερον, τη διεύρυνση της παρεμβατικής ικανότητας του ΣΒΒΕ και την περαιτέρω συμμετοχή του σε φορείς λήψης αποφάσεων (υπουργεία, περιφέρειες, αναπτυξιακοί οργανισμοί). Τρίτον, την ενίσχυση της εξωστρέφειας και της διεθνοποίησης των επιχειρήσεων. Τέταρτον, την περαιτέρω ενίσχυση της παρουσίας του ΣΒΒΕ στην περιφέρεια και την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης. Πέμπτον, την ενίσχυση του κοινωνικού ρόλου του ΣΒΒΕ.

Η αποτίμηση του έργου μας είναι ετήσια και γίνεται καταρχήν στην ετήσια τακτική γενική μας συνέλευση, όπου εκεί η εκάστοτε διοίκηση συζητά τα πεπραγμένα της προηγούμενης χρονιάς με τις επιχειρήσεις-μέλη του ΣΒΒΕ. Όμως, κι αυτό αποτελεί πάγια τακτική του συνδέσμου μας την τελευταία δεκαετία, κάθε χρόνο στις αρχές Σεπτεμβρίου, κατά τη διάρκεια της καθιερωμένης συνάντησης με τον πρωθυπουργό, κάνουμε τον σχετικό απολογισμό της προόδου των προτάσεων που του υποβάλαμε την προηγούμενη χρονιά.

Πώς απαντάτε στην άποψη ότι η Ελλάδα είναι χώρα των μεταφορών, του εμπορίου και των υπηρεσιών, δηλαδή του τριτογενούς τομέα;

Η Ελλάδα, δυστυχώς, προσπάθησε τα προηγούμενα 20 χρόνια να αλλάξει το μοντέλο ανάπτυξής της και να εξελιχθεί σε χώρα παροχής υπηρεσιών. Η μεθόδευση αυτή απέτυχε, και σήμερα καλούμαστε να ξαναγίνουμε χώρα που παράγει προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας και ανταγωνιστικά διεθνώς. Γι' αυτό ο ΣΒΒΕ υποστηρίζει ότι θα πρέπει η υγιής μεταποιητική δραστηριότητα να επανέλθει στην πρώτη προτεραιότητα των αναπτυξιακών πολιτικών της κυβέρνησης. Προτείνουμε να σχεδιασθεί συγκεκριμένη βιομηχανική πολιτική που θα έχει στόχο τη συνεισφορά της μεταποίησης στο ΑΕΠ της χώρας σε 12% μέχρι το 2020, από περίπου 9% που είναι σήμερα.

Ποια είναι σήμερα τα κυριότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο δευτερογενής τομέας -δηλαδή η μεταποίηση- της χώρας και της Βόρειας Ελλάδας ειδικότερα.

Το πρόβλημα της αναπαρίας βιομηχανικής πολιτικής είναι για τον ΣΒΒΕ το κορυφαίο θεσμικό και ταυτόχρονα στρατηγικό ζήτημα, το οποίο διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο για τη συνέχεια της υγιούς μεταποιητικής δραστηριότητας στη χώρα μας. Μάλιστα, πρόσφατα επιχειρήθηκε έως και η κατάργηση της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας, που, εκτός από σημειολογική σημασία, θα είχε τεράστιες αρνητικές συνέπειες στην εγχώρια βιομηχανία.

Χάρη και στις ενέργειες του ΣΒΒΕ, η δημόσια διοίκηση κατανόησε τη λανθασμένη τη απόφαση και την αναιρέσε. Αλλά για μας το σημαντικό δεν είναι η απλή της ύπαρξη, αλλά η μετεξέλιξή της, από φορέα που απλώς διαχειρίζεται ευρωπαϊκά κονδύλια, σε στρατηγείο για την έμπρακτη υποστήριξη της υγιούς μεταποιητικής δραστηριότητας, μέσω της χάραξης και υλοποίησης της βιομηχανικής πολιτικής της χώρας. Μεγάλο είναι και το πρόβλημα της απουσίας ρευστότητας από την αγορά.

Για να βελτιωθεί θα πρέπει, καταρχήν, να αποκατασταθούν οι σχέσεις του κράτους και των επιχειρήσεων, με την πληρωμή των οφειλών του Δημοσίου προς τις επιχειρήσεις, με την επιστροφή του ΦΠΑ των εξαγωγών και με τη θεσμοθέτηση του συμψηφισμού των οφειλών του κράτους προς τις επιχειρήσεις, με τις οφειλές των επιχειρήσεων προς το κράτος. Παράλληλα, επιμένουμε στην αποκατάσταση της σχέσης των επιχειρήσεων με το εγχώριο τραπεζικό σύστημα. Για να συμβεί αυτό, θα πρέπει να μειωθούν τα επιτόκια των δανείων για κεφάλαια κίνησης, να αυξηθούν τα όρια δανειοδότησης των επιχειρήσεων μας και να υπάρξει η δυνατότητα αναδιάρθρωσης των μακροπρόθεσμων δανείων μας με όρους και επιτόκια Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνον τότε θα ανασάνουμε πραγματικά.

Πώς ανταποκρίθηκαν οι επιχειρήσεις -ο ιδιωτικός τομέας γενικότερα- στα χρόνια της κρίσης;

Το γεγονός ότι σήμερα συζητάμε για την κρίση είναι η απόδειξη ότι οι επιχειρήσεις μας άντεξαν όλη τη λαίλαπα της οικονομικής κρίσης, που μεταφράστηκε ουσιαστικά σε φοροεπιδρομή, σε μια αγορά που φθίνει διαρκώς και σε μια κοινωνία που η αγοραστική της δύναμη έχει εξανθεμισθεί. Η απάντηση από εμάς στην κρίση ήταν η υγιής διεθνοποίηση, η οποία τελικά μας έχει κρατήσει σε λειτουργία.

Η μείωση του μισθολογικού κόστους προσφέρει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα στις επιχειρήσεις;

Το μεγαλύτερο πρόβλημα στη σύνθεση του κόστους παραγωγής δεν είναι το μισθολογικό: είναι το κόστος της συναλλαγής των επιχειρήσεων μας με το κράτος. Υπάρχει -για παράδειγμα- πλήθος τελών και επιβαρύνσεων που αυξάνουν το λειτουργικό μας κόστος, τα οποία όμως δεν έχουν κανένα ανταποδοτικό αποτέλεσμα. Το μείζον παραμένει το μη μισθολογικό κόστος.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα στη σύνθεση του κόστους παραγωγής δεν είναι το μισθολογικό, αλλά το κόστος της συναλλαγής των επιχειρήσεων μας με το κράτος. Υπάρχει -για παράδειγμα- πλήθος τελών και επιβαρύνσεων που αυξάνουν το λειτουργικό μας κόστος, τα οποία όμως δεν έχουν κανένα ανταποδοτικό αποτέλεσμα

Δεν προσελκύουμε ούτε μία επένδυση

Θα χαρακτηρίζατε το επενδυτικό περιβάλλον -αναπτυξιακός νόμος, προγράμματα ΕΣΠΑ, γραφειοκρατία κ.λπ.- ελκυστικό ή απέχουμε πολύ από αυτό τον στόχο;

Αν το επενδυτικό περιβάλλον στη χώρα ήταν ευνοϊκό, τότε θα είχαμε δει έστω και μία ξένη άμεση επένδυση να υλοποιείται. Γιατί ζητούμενο σήμερα είναι να υπάρξει προσέλκυση παραγωγικών επενδύσεων, που θα δημιουργήσουν σημαντική δορυφορική δραστηριότητα γύρω τους, θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας και θα αποτελέσουν παράγοντα κοινωνικής συνοχής στα μέρη όπου θα υλοποιηθούν. Γι' αυτό επιμένουμε τα χρηματοδοτικά «εργαλεία» για την προσέλκυση επενδύσεων, και ειδικά παραγωγικών επενδύσεων, όπως το ΣΕΠΑ και ο αναπτυξιακός νόμος, να κατευθύνονται κατά προτεραιότητα στις επιχειρήσεις που κατάφεραν να επιβιώσουν κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης. Θεωρούμε ότι έτσι θα λειτουργήσουν πραγματικά ως μοχλός ανάπτυξης και ουσιαστικής αύξησης του ΑΕΠ της χώρας. Και τούτο διότι η προσήλωση αποκλειστικά και μόνον στον στόχο της προσέλκυσης ξένων άμεσων επενδύσεων μπορεί να αποδώσει μόνον μακροπρόθεσμα και όχι άμεσα, όπως η υλοποίηση της πρότασής μας.

Ποια είναι η θέση του ΣΒΒΕ για την εμπλοκή ιδιωτών στις λιμενικές εργασίες του ΟΛΘ;

Οι ιδιαιτερότητες που παρουσιάζει το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, κυρίως ως προς την επιχειρησιακή του ανάπτυξη, θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη στην αποκατανομή της. Θεωρούμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μακροχρόνια παραχώρηση συγκεκριμένων χρήσεων της ΟΛΘ Α.Ε. σε ιδιώτες, οι οποίοι όμως απαραίτητα θα πρέπει να είναι εξειδικευμένοι πάροχοι των υπηρεσιών που πρόκειται να προσφέρουν. Επιπλέον, η πώληση μετοχών της εταιρείας ως μέσον ιδιωτικοποίησης, εκτός του ότι δεν αποτελεί διεθνή πρακτική, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια εισπρακτική ενέργεια με αμφίβολο θετικό μελλοντικό αποτέλεσμα στην τοπική ανάπτυξη.

Στη δύσκολη αυτή στιγμή για την Ελλάδα, ποιος θα πρέπει να ηγηθεί της ανόρθωσης; Η πολιτική ή η οικονομική ελίτ της χώρας;

Είναι περίοδος κατά την οποία και η πολιτική και η οικονομία οφείλουν να συντονιστούν για να υπάρξει αποτέλεσμα. Σε στιγμές κρίσιμες, όπως αυτές που βιώνουμε, πιστεύω ότι οι συμπολίτες μας με αδιαμφισβήτητη αξία και ηθικές αρχές, με βαθιά γνώση των πραγμάτων και με αίσθημα αυτοθυσίας, θα πρέπει να ηγηθούν της εθνικής προσπάθειας για έξοδο της χώρας από την οικονομική, αλλά κυρίως από την ηθική κρίση και την κρίση αξιών.